

XVIII. évfolyam 2. szám

2016. június

Jelenben élünk. Igen... vagy legalábbis azt hisszük. De ez csak önámítás! Korunk embere fejében mindenhol él, csak a mostban nem. A szegény ember állandóan arra gondol, vajon mit tesz holnap az asztalára. A gazdag, hogy honnan harácsoljon össze még több pénzt. A munkás ember az állandó nyomás alatt egyfolytában azt várja, hogy mikor ér már véget a műszak. A kisgyermek, hogy mikor nő már fel; az idős, hogy de szép is volt régen... Tudatunk múlt és jövő közt őrlődik egyfolytában; mindenközben elfelejtünk a jelenben élni! Nem, most nem arra a jelenre gondolok, mely az „élj a mának” felszólítás alatt minél több élvezet hajhászását tartja célnak... hanem arra, amely figyelmet biztosít a másinak, ami észreveszi az ablakban nyíló virágot, ami meghallja a madarak énekét... A ma embere nem egymásért él, hanem egymás mellett! Milliárdnyi párhuzamos dimenzió, mely olykor felületes érintkezésbe lép egymással; de csak épphogy! Kérdéseket teszünk fel: hogy vagy? hogy szolgál az egészséged? és a többi – úgy hogy a válasz nem is igazán érdekel bennünket. Csak a saját problémánk köt le, és azt szeretnék közvetíteni a másik felé, míg a másik problémáját meg sem halljuk! Nem figyelünk egymásra; nem halljuk meg egymás szavát! Emberek vagyunk, s mint olyanok: önzők! Agyunk folyamatosan kattog az elmúlt és az eljövendő problémák fölött... úgy gondoljuk, problémánk feljogosít arra, hogy a külvilággal szemben érzéketlenek legyünk! És akkor most tegyünk egy lépést hátra... a probléma megoldásának első lépése a

probléma felismerése! Ahogy a mondás is tartja: még a leghosszabb út is egy apró lépéssel kezdődik! Igen, sokszor nem könnyű felülemelkedni az élet által elénk gördített problémákon; érzelmi válságokon... de ne is rögtön egy egész sziklát akarjunk elmozdítani életünk ösvényéről, hanem apró darabkákra tördelve tisztítsuk meg azt! Tanuljunk meg élni, és próbáljuk meg megélni jelenünket! Teljes odaadással figyeljünk társainkra; igyekezve segíteni – ha máshogy nem is – csak egy jó szóval, egy mosollyal. Ha rámosolyogsz a világra, a világ visszamosolyog rád! Nem is gondolnánk, hogy ez mennyire igaz, mindaddig, míg kipróbálva rá nem jövünk és fejünket fogjuk, hogy eddig miért is nem tettük! És ha úgy érezzük, hogy kicsit elfáradtunk, csak vegyük észre, milyen nagy kincs vesz körül minket... A természet az örök gyógyító... egy szép nyári napon fekdjünk ki egyedül a mezőre, és nyissuk ki elménk a körülöttünk lévő szépségek befogadására...; az égre tekintve figyeljük a mindenféle alakot magukra öltő felhők vonulását, hallgassuk az apró tücskök ciripelését, szippantsuk be a mezei virágok édeskés illatát. Majd mentálisan feltöltődve, a civilizációba visszatérve tegyük ugyanezt; lássuk meg a szép dolgokat és figyeljünk embertársainkra; legyünk nyitottak minden egyes ingerre, mely a külvilágból ér bennünket; hiszen sosem tudhatjuk, hogy ki vagy mi lesz az, ami jobba teszi sorsunkat! És a legfontosabb: éljünk a jelenben!

Kovács Krisztián

Közhírré tétetik

A Képviselő-testület ülésein történt

A Képviselő-testület soron következő testületi ülését **2016. március 31-én** tartotta. Az ülésen a képviselők teljes létszámmal megjelentek. Első napirendi pontként a szociális ellátások helyi szabályairól szóló önkormányzati rendelet módosítását tárgyalta a testület. A rendelet kiegészítésre került az ellátások igényléséhez szükséges formanyomtatvánnyal illetve az egyes ellátások jövedelemhatárai megemeléséről is döntöttek a képviselők. Az önkormányzat 2016. évi közbeszerzési terve a 2016. január 1-től 2016. december 31-ig irányadó értékhatárok figyelembevételével került meghatározásra.

A Képviselő-testület az étkezési ellátás nyersanyag költségeiről és térítési díjakról szóló rendeletét is felülvizsgálta, annak módosítását azonban nem tartotta szükségesnek. Ezen az ülésen döntöttek a képviselők arról is, hogy az önkormányzati tulajdonú temetőben fix zsaluköből szeméttárolókat készítenek, illetve járda és lépcső épül. Többszöri nekifutás után a Képviselő-testület nem támogatta a Magyar Telekom Nyrt. távközlési bázisállomás létrehozására vonatkozó kérelmét. A rendőrség és a polgárőrség munkáját is segítő térfigyelő rendszer tervezésére szeretne pályázni a település, az erről szóló döntés is megszületett a márciusi testületi ülésen.

Az **április 28-án** megtartott soros testületi ülésen módosításra került a helyi hulladékgazdálkodással valamint a település köztisztaságának fenntartásáról szóló rendelet, mely alapján visszaállításra került a heti rendszerességű szemétszállítás.

Második napirendi pontként került megtárgyalásra a Balassagyarmati Katasztrófavédelmi Kirendeltség 2015. évi tevékenységéről szóló tájékoztató illetve a Balassagyarmati Hivatásos Tűzoltó-parancsnokság 2015. évi tevékenységéről szóló beszámoló.

A további napirendi pontok keretében a Gyermekjóléti és Családsegítő Szolgálat 2015. évi munkájáról szóló beszámoló keretében Bíró Róbert esetmenedzser tájékoztatta a képviselőket a Humánszolgáltató Központot is érintő új jogszabály módosításokról.

Elfogadásra került a Ludányhalászi Mesekert Óvoda és a Ludányhalászi Közös Önkormányzati Hivatal az államháztartásról szóló törvényben előírtaknak megfelelően elkészített alapító okirata.

A Képviselő-testület támogatta Bárczi Gergely ludányhalászi lakos a település szabályozási tervének módosítására vonatkozó kérelmét, illetve döntött arról, hogy a felmerülő költségek 40%-át az önkormányzat vállalja át, a fennmaradó részt a kérelmezőnek kell viselnie.

Egyebek napirendi pont keretében döntés született arról, hogy a Képviselő-testület pályázatot nyújt be a Nagy Erzsébet – féle ház külső rekonstrukciójára és energetikai korszerűsítésére valamint a területi operatív program keretében konzorciumi megállapodást hoz Nógrádszakál és Piliny községek önkormányzatával.

Pályázatok

Három pályázatot nyújtott be az önkormányzat május hónapban. Az elsőt a Területi Operatív Program keretében a művelődési ház bővítésére, energetikai korszerűsítésére. A Vidéki térségek kisméretű infrastruktúrájának és alapvető szolgáltatásainak fejlesztése Vidékfejlesztési Program keretében két önkormányzati tulajdonú ingatlanra adtunk be pályázatot. A Rákóczi út 18. számú épület felújítására, és a Rákóczi út 152. szám alatti orvosi rendelő korszerűsítésére. Itt a szolgálati lakás felújítását is tervezzük, erre azonban nem volt pályázati lehetőség, ezért a képviselő-testület az 5 %-os önerő biztosítása mellett döntött arról, hogy sikeres pályázat esetén vállalja az önkormányzati lakás felújításának plusz költségét is. Bízunk pályázataink sikerességében.

Közhírré tétetik

Március 15.

Idén március 14-én ismételten megemlékeztünk az 1848. március 15-i forradalom 168. évfordulójáról. A kultúrház főbejáratánál gyülekeztek a helyi lakosok és a környékbeli települések polgármesterei. Az ilyenkor szokásos koszorúzást követően a helyi általános iskola tanulói mutattak be, egy az ünnephez kapcsolódó hegedűvel és gitárral kísért szindarabot. Az este folyamán a ludányhalászi származású egyetemisták és főiskolások műsorát is láthattuk. Az ünnepi beszédet, Balla Mihály országgyűlési képviselő úr tartotta, aki jelenlétével is emelte az est színvonalát. A megemlékezést a kokárda feltűzés ceremóniája követte; az óvodásokra tűzött nemzeti jelkép, emlékeztető a jövő nemzedékének, hagyományaink ápolására. Végül a teltházas est állófogadással zárult. Az eseményt megtisztelők a pohárköszöntő után svédasztalos vendéglátásnak lehettek részesei.

Biciklitúra 2016

Az ünnephez kapcsolódóan megszervezésre került a már hagyománynak számító biciklitúra. Március 19-én reggelről 15-20 főből álló csapat hagyta el Ludányhalászt, az UNESCO világörökség listáján szereplő Hollókő Ófaluja felé. A túra során a várba is látogatást tettek a biciklisek.

Az időjárás is kedvezett a résztvevőknek, akik megkoronázták

a túrát egy közös nyársalással, sütögetéssel is. Kíváncsian várjuk a 2017. évi úti célt!

Anyák napi ünnepség:

Május 1-én az Óvoda és az Általános Iskola megtartotta az Anyák napi ünnepséget a Művelődési Házban.

A kisebb és nagyobb gyermekek lelkesen készültek a műsorra, hogy méltó módon felköszöntsék az édesanyákat és a nagymamákat.

A gyerekek énekekkel, versekkel és zenés műsorokkal lepték meg a szülőket és a nagy szülőket.

A pedagógusok munkáját is dicséri, hogy milyen színvonalas, megható és szeretetteljes műsort állítottak össze eme jeles napon a gyerekekkel karöltve.

Elmondható, hogy ezen a délutánon minden az Édesanyákról szólt.

A gyerekek szórakoztatóak és nagyon ügyesek voltak, a műsoruk pedig nagyon jól sikerült.

Közhírré tétetik

Nyugdíjasok részére szervezett kirándulás

Május 21-én, verőfényes kiránduló időben indultunk el a hagyományos, nyugdíjasoknak szervezett kirándulásra, melyen idén 18-an vettünk részt. Első megálló a visontai hőerőműnél volt, ahol láttuk a holdbéli tájra hasonlító meddőhányókat, a mélységben lévő kamionokat és markolókat, amelyek olyan távolinak látszottak, mintha matchboxok lennének. Különleges élmény volt. Feldebrőn a XI. században épült templom és az altemplom freskómaradványait tekintettük meg. A templom gondnoka nagyon kedvesen fogadott minket, tájékozottsága felvillanyozott bennünket, az ő éneke után a „Boldogasszony anyánkat” közösen énekeltünk el. Az altemplom érdekessége volt még Aba Sámuel sírhelye.

A recski Nemzeti Emlékparkban megtekintettük az emlékművet, a volt vezetők házát, melyben az ország többi táborhelyének leírását fotókkal is meg lehetett ismerni. Megnéztük a fa barakkokat is, ahol a kényszermunkásokat szállásolták el. A látottak mély nyomokat hagytak a kirándulóknak.

Ezután folytattuk utunkat Parádra, ahol megnéztük a Cifra istállót, a kocsikiállítást és szép lovakat is láttunk a bokszokban. A parádi kristályművesek munkájába egy csiszolóműhely meglátogatásával tekinthettünk be, megcsodáltuk egy kedves házaspár munkáit, és munka közben is láthattuk a csiszolás munkafolyamatait, valamint vásárlásra is adódott lehetőség. A szép

környezetben tettünk még egy sétát, pihenésképpen megittunk egy pohár üdítőt, vagy sört. Köszönjük, hogy ilyen szép élményben lehetett részünk, mint nyugdíjasoknak!

Nagy András Róbertné

Úrnapi körmenet

Május 29-én a Szent András templomban megtartott ünnepi szentmise után az Úrnapi körmeneten vett részt a falu hívő közössége és a vendégek. A négy gulyiba különböző virágdíszítéssel, nagy szentképpel és oltárral várta a körmenetben résztvevőket, és Lengyel Zsolt atya által - a supellát alatt - vitt Szentségtartót, benne a szentostyával. A supellátot és a hat gyertyatartót hordozó férfi számára megtiszteltetés ez a vállalkozásuk. A gulyibákat készítették: Ádám család, Oravecz család, Mosó család, Baranyi család és segítők.

Oltáriszentséget köszöntő énekkel indul a körmenet, és mind a négy oltárnál egy-egy evangéliumot énekel a pap. Az első oltárnál Krisztus jelenlétét valljuk meg az Eucharishtiában. A második állomás tanúságot tesz arról, hogy a mise áldozat, ahol jelenvalóvá lesz Urunk örökérvényű, egyetlen áldozata. A harmadik felhívja figyelmünket az örök élet kenyerére, amely lelkünk tápláléka. A negyediknél elmélkedhetünk arról, hogy az Eucharisztia életünk vigasztalása. A liturgia ünneplésére válaszunk a hálaadás éneke, a Te Deum. Köszönet, hála az elnyert ajándékokért, amelyekre jobban és megújult lélekkel oda kell figyelni.

Szép szokás, hogy az oltárokról a hívek kapnak virágot, amelyet otthonukban elhelyeznek egy szentszobor vagy szentkép mellé, vagy szeretteik sírjára kiviszik a temetőbe.

Nagy András Róbertné

Közhírré tétetik

Közfoglalkoztatás

Már javában zajlanak a 2016. tavaszán indult közfoglalkoztatási programjaink.

A mezőgazdaság projektben dolgozó 22 fő közmunkás több mint 3,5 hektárnyi földterületet ültetett be konyhakerti valamint takarmányként szolgáló növényekkel. Idén is a jól bevált zöldségféléknél maradtunk (uborka, saláta, répa, fehérgyökér, tök, burgonya, babfélék, paradicsom, paprika, káposzta), reméljük, idén kedvez az időjárás és a termőföldek bőségesen ellátják az óvodai

konyhát friss és egészséges alapanyaggal.

A takarmánykukoricát a programban nevelt állatok etetésének kiegészítéséhez használjuk fel. Sertésállományunk öröndetes mennyiségben szaporodik. Idén márciusban 10, májusban pedig további 8 malac született, nemsokára harmadik vemhes anyakocánk is fial.

A belvízelvezetés programunkban dolgozó 11 fő a vasútállomási kereszteződéstől kezdődő külterületi vízelvezető árok tisztítását végzi jelenleg.

A vállalt feladatokon túl a közfoglalkoztatottak közreműködésével készültek el községünk temetőiben az új betonfalú szeméttárolók, valamint ennek apropóján új járdaszakaszok is létrehozásra kerültek. Ezúton is kérjük a tisztelt lakosságot, hogy a szemetet már az új tárolókban helyezték el, ne az évtizedes rutin szerint dobják a megszokott helyre. Köszönjük! A horkai temetőben évtizedek után

megoldódott a balesetveszélyes hátsó, horkai kiskapunál is a feljutás. Kialakításra került egy új lépcsősor, valamint maga a kapu is felújítódott.

A Ludányhalászi Községi Önkormányzat ezúton is megköszöni közfoglalkoztatottjainak munkáját.

Közhírré tétetik

Óvodai hírek

idéző műsorral kedveskedtünk az édesanyáknak. Évzárónkon a kis és középső csoportosok „A kiskakas gyémánt fél krajcárja” mesét adták elő, a nagycsoportosok pedig egy cowboy tánccal készültek, s nem maradhatott el a gyerekek angol bemutatója sem. Majd 12 ballagó gyermektől búcsúztunk el. Gyermeknapon az óvodába érkezett előadókkal, zenével és tánccal töltöttük a délelőttöt.

Június 2-án Hollókőre kirándultunk. Az ott megrendezésre kerülő „Gyerekszigeten” számos programra nyílt lehetőség az ovisoknak. Élményekkel gazdagon tértünk haza.

Az önkormányzat jóvoltából kicserélődött a már régi, megkopott udvari csúszda, valamint ütésálló gumiburkolat került alá. A nyári leállás július 4-15. között lesz, első óvodai napunk július 18.

Március közepén a szécsényi tűzoltóságon jártunk, ahol megtekintettük az intézményt, a gyerekek még a tűzoltóautóba is beülhettek. Még március folyamán a Timi-Tanyán is látogatást tettünk. Április elején nyílt napot tartottunk óvodánkban, melyen a szülők betekintést nyerhettek az óvodások napi tevékenységébe. Azonban sajnálatos módon nem sok érdeklődőt számláltunk.

A leendő elsősök meghívást kaptak az általános iskolába, ahol a tanító nénik foglalkoztak velük egy tanórán.

Az óvodai beiratkozáson 7 kisgyermek került feljegyzésre a következő nevelési évre.

Május hónapban az ünneplések kerültek előtérbe, mint Anyák napja, Évzáró, Ballagás és Gyermeknap. Tavaszt

Ádámné Nagy Tímea
óvodavezető

Iskolai hírek

Iskolánkban május 18-án a 6. és 8. osztályos tanulók is megírták az idegen nyelvi mérést, május 25-én – ugyanezen évfolyamok – az országos kompetenciamérést. Intézményünkben folytatódik az iskolakert pályázat, melynek keretén belül a tanulók elültették a kapott magokat; itt szeretnénk köszönetet mondani a Polgármester úrnak és testvérének a talaj mezőgazdasági gépekkel történő előkészítéséért! Május végén lezárult a netfit mérés, melynek keretében a felső tagozatos tanulók egészségi állapotáról kaptunk tájékoztatást.

Május 25-én a kihívás napja keretében 2 órát sportoltunk közösen. 27-én délután tartottuk a gyermeknapot ügyességi vetélkedővel, népi játékokkal, élő malommal és csocsóval; a TE-IS csapat zumba táncot szervezett, míg a szülői munkaközösség vendégül látta a gyermekeket.

A felsős napközisek Salgótarjánban a megyei könyvtárba, a 3-4. osztályosok a szécsényi múzeumba látogattak, ahol jól érezték magukat.

Június 3-án megemlékezünk a Nemzeti Összetartozás Napjáról, majd ugyanekkor projektnapot tartunk az ÁNTSZ munkatársai segítségével, melynek keretében a diákok az egészséges életmódról tájékozódhatnak. A június 4-i falunapon tanulóink is műsorral képviselik intézményünket, 13 órától gyermekfoglalkoztatást szervezünk.

Június 15-én – az utolsó tanítási napon – lesz megint Ráday nap, melynek keretében kerül sor az éves diákközygyűlésre, valamint az akadályversenyre. Június 17-én 15 órától tartjuk a ballagást és a tanévzárót. Szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt.

Augusztusban a TE-IS pályázaton belül működő TE-IS csapat tanulói tematikus táborban vesznek részt Zánkán.

Kovács Klára igazgató

Helyi érték

Falunapok – 10 év távlatában

Az idei esztendőben immár a 10. Ludányhalászi Falunap kerül megrendezésre. A kerek évforduló most lehetőséget ad számunkra arra, hogy kicsit nosztalgizálva visszatekintsünk mindazon eseményekre, melyek az elmúlt években községünk legjelesebb napjait foglalta magában.

Történetünk 2007. június 9-ével kezdődik el. A rendezvények rendszeres résztvevői már tudhatják, a falunapon nem maradhatnak el a különféle sportrendezvények; versenyek – kispályás labdarúgó-, horgász-, és főzőversenyek. Szintén állandó elemei a falunapoknak a különféle – táncos- és látvány- bemutatók. Így volt ez 2007-ben az első Falunapon is, ahol a labdarúgó és főzőverseny mellett határőr, kutyás, íjász és néptáncbemutatókat tekinthetett meg a nagyérdemű, a programot pedig ekkor a művelődési házban megrendezett bál zárta.

2008-ban kezdődtek meg a „tematikus falunapok”. 2008. június 7-én a falunap párhuzamos rendezvénye volt a községünkben elszármazottak első találkozója. A hazatérő egykori ludányhalásziak látogatáson vehettek részt a Profilplast Kft üzemében, valamint a Szociális Otthonban. Az állandó programok mellett a rendezvényt a Roy és Ádám koncert zárta.

2009-ben került sor községünk – eddigi – legnagyobb rendezvényére. 2009. június 26-27-én az a megtiszteltetés érte kis falunkat, hogy itt került megrendezésre az V. Váci Egyházmegyei Találkozó. Az alsóludányi réten megrendezett, közel ötezer embert megmozgató rendezvény jelentős szervező és adminisztratív munkát követelt meg a község lakosaitól, akik példamutatóan álltak ki és dolgoztak azért, hogy ez az esemény létrejöhetett községünkben! A két nap alatt a Kossuth Rádióban az egész országban Ludány harangjai szóltak; a szombati ünnepi

2009 - dr. Beer Miklós váci- és Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök

2011 – Testvérközségi találkozó

szentmisét pedig két megyéspüspök – a pályáját 1976-77-ben ludányi káplánként kezdő – székesfehérvári Spányi Antal, és a váci dr. Beer Miklós celebrálta.

2010-ben a nagy esőzések és az árvíz miatt, rendhagyóan nem a focipályán, hanem a művelődési ház mögötti területen került sor egy családi hangulatú falunapra. A hagyományos programok mellett Zoltán Erika koncertje koronázta meg a napot.

Helyi érték

2011-től aztán megkezdődtek – folytatódtak – a nagy volumenű falunapi rendezvények. 2011. június 4-én immár ismét a sportpályán rendeződött meg az V. Ludányhalászi Falunap, mely ezúttal testvérvárosi találkozóval fonódott egybe. Ekkor került sor a szlovákiai Bénával, Csalárral, Szécsénykovácsival és Vilkével, valamint az erdélyi Csíkszentlélekkel a testvértelepülési megállapodás ünnepélyes aláírására.

2012 – 45 osztály találkozója

2012. június 2-án ismét nagy tömegeket megmozgató és jelentős szervezést igénylő rendezvényre került sor községünkben. A falunap ekkor összekapcsolódott a II. Elszármazottak találkozójaival, valamint – annak kapcsán, hogy az általános iskola községiből állami kezelésbe ment át – a[z] – akkor még – II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola 1960 és 2005 között végzett diákjainak osztálytalálkozójaival. A 45 osztály megjelent egykori diákjai együtt nosztalgizáltak elmúlt korokról, barátokról, történetekről; mindezek mellett pedig zajlottak a VI. Falunap

rendhagyó programjai is.

2013-ban és 2014-ben új szintre emelkedtek a falunapok, hiszen a jelentős pályázati pénzeknek köszönhetően lehetővé vált a többnapos rendezvény szervezése. 2013. június 7 és 9, között „Az EU jövője és alapértékei” programcím alatt került sor a háromnapos esemény megszervezésére, melynek első napján a résztvevők konferencia keretében vitatták meg a szakmai kérdéseket, szombaton és vasárnap pedig a nagyérdemű szórakoztatására került sor.

A rendezvényt a Bikini együttes koncertje koronázta meg.

2014. május 31 és június 1 között a VIII. Falunap keretében került megrendezésre a járási horgász-vadász találkozó is, valamint ekkor került átadásra a felújított polgármesteri hivatal és az elkészült Timi-Tanya lovarda is. Ekkor érkeztek a lengyelországi Tyczynből is vendégek, akikkel azóta testvértelepülési kapcsolat alakult ki. A kétnapos rendezvényt Deák Bill Gyula és a Republic koncertje zárta.

2014 – Polgármesteri Hivatal ünnepélyes átadása

A tavalyi évben aztán újra visszatértünk a családiasabb hangulatú egynapos rendezvények sorához. A falusi és környékbeli közönség énekes-zenés-táncos programok sorával pihenhet ki az unalmas mindennapokat.

És most ismét elérkezett a falunap ideje... várjuk a folytatást!

Kovács Krisztián

Történetek...

Az utolsó aranykor! /Avagy: Egy kis, községi sporttörténet/

Vége! Lassan vége ennek a szezonnak is! – sóhajtott föl. S sajnos, ez sem a sikerek éveként fog bekerülni az Almanachokba!

Azonban nem kell oly messzire nyúlni az időben, hogy ne tudnánk visszaemlékezni azokra a boldog időkre, amikor rangot jelentett játszani, kiváltképpen kezdő embernek lenni községünk labdarúgócsapatában. Vagy, mint néző, dagadó mellekkel, büszkén végig drukkolni azokat a bűvös meccseket!

S hogy mettől meddig is tartott az utolsó aranykor? – Egészen pontosan az 1970-es évek vége felétől 1992. közepéig! Amikor is egy bajnokcsapat – de milyen bajnok! – hagyta abba a labdarúgást azért, mert nem volt aki támogassa, finanszírozza a csapatot! – Ugyanis egy osztállyal följebb már IFI-t is kellett volna működtetni, de a rendelkezésre álló pénzeszközállomány még a felnőtt csapatnak is csak egy fél éves működéséhez lett volna elég. Így községünkben megszűnt a labdarúgóélet, s csak 15 év múltán, 2007. év őszén indult újra!

De, hogy hogyan is kezdődött akkor, régen? – Már legalább tíz éve abban az időben sem volt csapata a községnek. Ám a futballt sokan szerették és üzték is a fiatalok. A régi, „csincsei” focipályáról nap mint nap hallani lehetett a labda pattogását, ki a föútra. Egy ilyen alkalommal került a pálya szélére egy kb. egy éve „hazatért” fiatal mezőgazdász, aki kis idő után megkérdezte a kapura lövöldöző, langaléta, „O” lábú, igazi focista alkatú sráctól, hogy beállhatna-e ő a kapuba, mivel addig minden lövése góllal végződött. Görbeláb, vállát nyeglén megvonva válaszolt: - Álljál! – majd nagy műgonddal helyezte le újra a labdát – kb. 16 m-re a kaputól – és lött! – Az „alkalmi” kapus azonban háritott! Majd újra és újra! Az ötödik vagy hatodik után „O” láb abbahagyta a rúgást és komótosan, hóna alatt a focival, a kapushoz ballagott, s kezét nyújtotta: - Amúgy szevasz! Gerőcs Jóska vagyok!

- Brunda Jóska
- Jól védesz! Focizol valahol?
- Pásztón! A felnőtt utánpótlásban, NB III-ban.
- Gondoltam! – Nem jönne el hozzánk?
- Miért? Itt van csapat?
- Még nincs, de majd lesz! – volt a magabiztos felelet.
- És hányan vagytok?
- Veled együtt már tízen!
- Nézd, ha már vagytok legalább tizenhárman, szóljál! – azzal kezét nyújtott, és elindult hazafelé.
- Majd megkereslek! – hallotta még, amint kerékpárjára szállt.

1980-as évek eleje, ahol már a volt serdülők legtehetségesebbjei is helyet kaptak.

Állnak balról jobbra: Papp István edző, Barinyák Károly, Gerőcs József, Berki Tamás, Bódi Károly, Lelovics Károly, Mester László I. Varga László, Végh Zoltán I.

Guggolnak: Baranyi Ottó, Kalos János, Papp István, Róka András, Telek Zoltán, Oláh Vendel, Pusztai Béla

kupasorozatokon is sikerrel szerepeltek!

Azonban most, mielőtt felsorolnám azon játékosok névsorát, akik e csapatban szerepeltek, kérem nézzék el nekem, ha azt mondom, nem tudom pontosan, ki volt a kezdőben, és ki a tartalék, s a névsor teljességéért sem merném megharapni a kisujjam!

S hogy kikről is van szó: Róka András, Róka György, Végh Zoltán I., Végh Zoltán II., Mester László I., Mester László II., Pusztai Béla, Pusztai Imre, Sutor Imre, Sutor Csaba, Oláh Vendel, Baranyi Ottó, Varga László, Végh József, Lelovics Károly, Kalos János, Gerőcs József, Barinyák Károly, Telek Zoltán, Szeles István, Papp István, Marton Károly.

E mellett még volt IFI csapatuk, és komolyan kezdtek el foglalkozni a legifjabbakkal is. A serdülő csapatot Pusztai Pista bácsi szervezte és szedte össze, melynek edzőségét aztán a még mindig Nógrádszakálban védő Brunda végezte. – Mivel gyorsan sikerült valamennyi posztra megtalálnia a legmegfelelőbb embert, és a gyerekek szinte minden szavát feltétel nélkül „szívták magukba”, az eredmények érezhetővé váltak. Amellett, hogy rajongásig szerette és tisztelte játékosait, a játék érdekében olykor a vasszigor sem állt

Teltek, múltak a hónapok és évek! Új tanácselnök került a község élére, s egy-két évre rá, Szeles Bandi bácsi – Boltos Bandi, mert mindenki csak így hívta – elnöklétével, és Papp Pista bácsi edzősködésével újra létrejött a sportkör! – A megkeresés sem maradt el, de addigra Brunda már Nógrádszakálban – „szülőfalujában” – védett. Ám a keretet kivétel nélkül, olyan játékosok alkották, akik a focit tisztelték és szerették. Alázattal és szenvedéllyel viseltettek iránta, valamint teljes szívvel üzték azt. – Így, az eredményesség sem váratott sokáig magára. Sőt! A bajnokság mellett különböző

Történetek...

távol tőle, s így vált híressé mondása: „... édes fiam, Te felőlem továbbra is játszatsz az IFI-ben, de nálam, soha többé nem léphetsz pályára!” Talán mindezeknek együttesen volt köszönhető, hogy a csapat szinte verhetetlenné vált! Oda-vissza „meghajolt” előttük: Szécsény, Érsekvadkert, Romhány, sőt még Balassagyarmat hasonló korosztályú csapapata is.

S, hogy kik voltak akik „vállukon vitték” e ragyogó csapatot?

Bódi Karsai NB II-es játékosá vált, Telek Laci NB III-as szinten focizott, Berki Tomi, Pusztai Zoli: elvitte Őket is Balassagyarmat, de később haza jöttek, Szepvák Józsi egészségi, Gazsi Viktor tanulmányi problémái miatt nem tartott a többiekkel. – S most térjünk vissza a nagyokhoz!

Az elnöki poszton változásra került sor. Szeles Bandi bacsit Végh Zoltán I. /Csutesz/ követte. Ez azonban nem okozott törést a csapat életében. De! Marton Karsai és Papp Pista abbahagyta, majd jöttek a csábítások! Mester Laci /Pampus/, Gerőcs Józsi, Oláh Vendel és Kalos Jancsi elvitte Szécsény! S ezután már nem volt megállás: mindkét Végh Zoli, Szeles Pista és a Sútör testvérek is végleg szögbe akasztották a stoplist, a Pusztai testvérek pedig elköltöztek a községből.

Igaz, időközben, de nem egyszerre, visszatértek a Szécsénybe igazoltak. Haza csalogatták Brundát és sógorát: Nagy Józsi Nógrádszakálból. De talán csak azért, hogy így gyengítsék a szomszéd vár csapatát! Ugyanis mindkettőjüket a kispadra „száműzték”! Ám elérkezett a nagy összecsapás! A szakáliak arra kérték a ludányiakat, hogy „fű alatt” hagyj játszhasson a két „kispados” náluk, utána pedig engedjék visszaigazolni Őket. Az ajánlatra a komplett ludányi csapat rábólintott. Ez részükről inkább volt egy hatalmas „mellény” mint gesztus! A végeredmény ugyanis 5:0 lett Nógrádszakál javára Ludányhalásziiban! – Brunda, élete egyik nagy formájában, „lehúzta a

redőnyt”, Nagy pedig félpályáról – szabadrúgásból – bombagólt akasztott Róka Bandi hálójába! – Ez egy olyan hihetetlen eredmény volt, mintha egy kis túlzással azt mondanánk, hogy Ludány 2:0-ra nyert az FTC ellen! A váratlan kisiklás után nehéz volt rendet teremteni a fejekben. További erősítésként azonban Szeles Gyula eljött Nagylócból, Telek Laci visszaérkezett Balassagyarmatról, rövid időre Bódi Karsai az SBTC-ből, és Pösténypusztáról is jött egy különítmény a három Baranyi testvér: Laci, Béla, Feri és Veres Karsai részvételével.

Igaz abbahagyta Róka Bandi, és még négyen. – 1986. őszén végleg haza jött Brunda is. Mindeközben nem

A fénykép az 1991-92-es évad legutolsó bajnokja előtt készült Lucfalván, ahol 1:3-ról fordítottunk 5:3-ra!

Álló sor balról jobbra: Róka György, Szeles Gyula, Kalos János, Burik Pál, Gerőcs József, Barinyák Károly, Veres Károly, Baranyi László, civilben Baranyi Ottó

Guggolnak: Pintér Károly, Telek László, Brunda József, Telek Zoltán, Oláh Vendel, Lelovics Károly

rejtegették a „világ” elől igazi értékeiket: a fiatal tehetségeket. Inkább minden erejükkel azon voltak, hogy a kezükbe került „csiszolatlan drágakövekből” mielőbb értékes játékos váljon, s maga is megtalálja számítását a hazai labdarúgásban.

Így került Oláh Tibi a SESE-hez, majd az SBTC-hez, illetve a Váchoz. De ennek a játékosnak a labdarúgó pályafutása egy külön történet, akárcsak az, hogy miért nem lett belőle a magyar labdarúgás egyik közismert egyénisége!

Az 1980-as évek végére aztán kialakult egy igazán technikás, de ha kellett, a kemény futballtól sem megriadó együttes, amely valódi nagy csapattá vált! Az együttesben szinte mindig ugyanaz volt a kezdő tizenegy és a tartalék is. A foci szeretete, a befektetett munka, az igazi csapatszellem bebizonyította, hogy „csodákra” képes! – Az egymás után két évben is simán megnyert bajnokság végén, a következőt a salgótarjáni járási bajnokságban kezdtük. Ott, sokkal erősebb csapatokkal szemben kellett bizonyítatnunk az együttes erejét. Az 1991/92-es bajnokság őszi, szezonnyitó meccsére Karancsberényben került sor. Az első félidő 2:1-es berényi vezetéssel zárult. De nem keseredtünk el, mert éreztük, hogy jól megy a játék és van még „szufla”. A folytatásban szinte felbillent a pálya. Berényt otthonában a saját kapujához szegeztek! A mérkőzés vége felé, egy, a kapusról kipattanó labdát löttünk a szinte üresen tatóngó kapu felé. A gólba tartó játékszer azonban a hazaiak középhátvédje látványosan kiöklözte, mely a partvonalon túl ért földet. Tizenegyes! Gondoltuk mi, de a bíró, a hatalmas tiltakozás és megrökönyödés ellenére is, bedobást ítélt! A meccs elment! Kikaptunk! Ám a csapat becsületére legyen mondva, nem tört meg! Még határozottabb erőbedobással játszottunk végig a teljes őszi szezont. És a meglepetés a végén nem bennünket, hanem a salgótarjáni Járási Labdarúgó Szövetség vezetőit érte, kik nem voltak felkészülve arra, hogy a bajnokság első szakaszát, egy náluk nem jegyzett „külsős” csapat nyerte a nagyok, mint például: Karancsberény, Ságújfalú, Karancskeszi, Etes, Vizslás stb. előtt.

Itt kívánom megjegyezni, hogy az ősz folyamán nem volt több veresége a csapatnak! Legtöbb összecsapásunkat megnyertük, legrosszabb esetben is döntetlent játszottunk!

Aztán a téli alapozás után – bár tudtuk, nem kapunk több támogatást, mint a teljes évi 40.000 Ft – elhatároztuk, hogy „ráteszünk még egy lapáttal” hátha...!

Tizenegyet győztes tavaszi játéknappal, Lucfalván játszottunk utolsó meccsünket, s egyben a bajnokság végső összecsapását is! Mindegy volt, hogy kikapunk vagy nyerünk! – A bajnokságot már több fordulóval előbb, utcahosszal megnyertük! – A mérkőzés előtt – még egyszer utoljára – egy fénykép erejéig összeálltunk, mert éreztük, hogy így már soha többé nem leszünk együtt!

Talán a merengés okozhatta a bajt, mert mire „fölbredtünk” már félidő volt, és gyászos képet festett az eredmény is. 3:1-re vezetett Lucfalva!

Történetek...

A szünet azonban sok mindenre jó volt. Többek közt az elmék rendbe tételére. Nálunk ebből soha nem volt harag, vagy visszatámaszkodás! Mindenki jól ismerte önmagát és társait. Egymás gyengéit, de erőnyeit is! S a félédben elhangzott egymást biztató felszólítások után, mintha egy teljesen másik csapat lépett volna a gyepre. Óramű pontossággal ment minden. Oláh Vendel felezővonalról zúdított hatalmas góljával kezdődött, és a végeredmény dicséretes 5:3 lett a javunkra! Még a mérkőzést a főút széléről néző idős tót bácsi sem hitt a szemének! – Dühbe oly hatalmas volt az Övéi felé, hogy első felindulásában, fejről lekapta ünneplő kalapját, és az út porába vágva ezt kiáltotta: „Na, lucfalviak, ez nektek a ludányi kanyar!”

Nekünk – ludányiaknak – pedig, akik ezt láttuk és hallottuk, az egyik szemünk nevetett, a másik viszont sírt! – Hiszen a két különböző járási bajnokságban zsinórban elért 3 bajnokság megnyerése, és az egymást követő 29 veretlenül „megvívott” csata közbe az utolsó, 17 győztes mérkőzés után, tudtuk, hogy otthon – Ludányhalásziiban – ősztől már nem lesz csapat!

S ezzel, egy korszak is véget ért! – Egyetlen vigasznak maradt, hogy tiszta szívből mondhattuk: Mi megtettük, mit megtehattunk!

S közben, oly fiatalok voltunk még!

Brunda József

Szembe a hatalommal

(második rész)

A terv bevált – gondolta Dezső -, a vagonok hiába várnak a marhákra, ma éjszaka nem lesz szállítás, és elszenderedett. Igazi alvási ugyanis nem volt lehetősége. Talán három óra lehetett, amikor apja felriasztotta, hogy mi a fenét csináltál gyerek, a rendőr veri a kaput, hogy itthon vagy-e és azonnal öltözzél, mert visznek a rendőrségre. Vagy, ki tudja hova. Az édesanyja is felébredt, kapott magára valamit, de addigra Talpas (a rendőr gúnyneve) is a szobába volt és sürgette, a gyereket. Ne várjon hiába az autó. Talpas már útközben faggatózni kezdett, de Dezső ügyesen kibújt a válaszok elől. Nem az őrsre vitte utasát az autó, hanem valami kihallgató hely volt a város közepén. Ott egy folyosóra leültették és hiába érdeklődött bárkitől is, hogy mondja már meg valaki, hogy miért hozták ide, mindenki egyféleképpen válaszolt. Majd megtudod!

Hát, volt némi szorongás, amin úrrá kellett lenni, de az ön - szuggesztio, hogy nem kell beszarni és magabiztosnak kell lenni, sikeresnek bizonyult. Közben morgolódott a titkolódzás miatt és éppen kérte a reggelit, amikor Gyuri jött ki a kihallgató szobából. Felugrott, üdvözölte Gyurit és faggatni kezdte, hogy mit keres itt és nem tudja - e, hogy tőle mit akarnak, de válasza nem volt lehetőség, mert ő következtetett. (Nem ismerik egymást?)

A szobában, ahova belépett egy fiatalos külsejű civil ember ült egy íróasztal mellett. Neki helyet mutatott. A vele szemben- lévő széken kellett helyet foglalni, aztán elkezdődött a ismerkedés. Igaz, egyoldalúan, mert Dezső nem kérdezhetett, de válaszolnia kellett.

- Hogy hívják?
- Hol lakik?
- Mi a foglalkozása?
- Anyja neve?
- Kik a barátai?
- Hova jár szórakozni?
- Mit gondol, miért van itt?
- Tegnap este hol volt?
- Mikor ment haza?
- Kikkel volt együtt?
- Kik bizonyíthatják, hogy valóban ott volt?
- Kik bizonyíthatják, hogy valóban akkor ment haza?

Tudja -e, hogy tegnap éjszaka mi történt?

- Tudja -e, hogy az események résztvevőit mind előállítottuk?
- Tudja -e, hogy nem érdemes tagadnia, mert a haverjai mindent bevallottak?
- Tudja -e, hogy a sértettek felismerték?

- Tudja -e, hogy törvényt sértett és hogy annak mennyi a büntetési tétele?

- Tudja -e, hogy vége a tovább tanulásának?

Dezső minden kérdésre kimerítő választ adott, minekutána kiküldték, azzal, hogy üljön le kint, majd még hívják.

Hosszú idő telt el, mikor valaki kijött egy másik szobából és hazaküldték.

Otthon nem találkozott egyik cimborájával sem. Napok teltek el, amikor meghallotta, hogy azért nem látja, mert letartóztatták őket.

Nem értette?

Hát mindenkit hazaengedtek, másrészt meg akkor ő most miért van itt? Majd érte is jönnek, vagy mi a csuda van? A letartóztatottak azt fogják hinni, hogy ő köpött és azért van szabadlábon. Ő senkire nem mondott semmiféle terhelőt. Csak annyit, hogy együtt biliárdoztak de, főleg mások nevét emlegetve olyanokét, akik nem vettek részt semmiféle akcióban. Lelkiismeret furdalása volt. Óvatosan ugyan, de utána érdeklődött a dolognak, és kiderült az utólagos letartóztatás oka. Gyuri örömeiben, hogy kiengedték, a kocsmába ment. A kocsmá melletti helyiség a vegyesbolt, aminek vezetője a keresztanyja volt. Nagy örömmel elűjságolta neki az éjszakai akciót, és, hogy miként verte át a rendőroket, akik kihallgatták. De keresztanyja nem csak boltvezető, hanem a községi párttitkár felesége is volt.

Aztán, hogy ő -e?, vagy valaki más?, aki a boltban esetleg hallotta a történetet, tett azonnal feljelentést. Hogy ki lehetett, valójában az nem derült ki -, feltételezések voltak -, de Gyuri még haza sem ért a kocsmából, már itt voltak érte. Gyurival együtt Miklóst is elvitték, és néhány nap múlva Janit és Imrét is. Feltételezhető, hogy kijátszották őket egymás ellen és Dezső ezért nem került a képbe. Imrét és Janit pár nap múlva hazaengedték, de Gyuri és Miklós letöltendő börtönbüntetést kapott.

Annak, hogy Dezső megúsza, oka lehetett az is - ami utólag derült ki -, hogy a sértettek négy támadóról számoltak be. Ez azért volt lehetséges, mert Dezsőnek tejeskává színű svájcisapkája volt, Janinak pedig, szalmaszárga haja. A sötétben lehet, hogy egyszerre nem látták a két támadót. Vagy egyiket, vagy másikat. Ebből aztán az következett, hogy a sértettek vallomása sem volt pontos. Ezek valójában csak valószínűsíthetők, de a sötétség és a vak szerencse Dezsőnek kedvezett.

De vannak, akikre az ifjú generáció méltán feltekinthet.

Ez a történet igazolja a fiatalok bátorságát, hősiességét és egyúttal sajnos a tapasztalatlanságát is. Az igazságérzet és a tettvágy olykor olyan cselekmények elkövetésére késztetnek, amelyek beláthatatlan, esetleg egész életre szóló kihatással lehetnek az egyénre. A mérlegelés azonban nem a fiatalok erőssége. Mindezek ellenére és ezzel együtt, ezek a fiatalok megérdemlik, hogy bátorságukat és igazságérzetüket ne feddje a feledés leple. Emlékezzünk rájuk, mer Ők fiatal koruk ellenére szembefordultak a hatalommal, és hogy nem győzhettek az nem az Ő hibájuk.

Végh József László

Ludányhalászi Hírmondó

Kiadja és előállítja:
Ludányhalászi Község Önkormányzata
Felelős kiadó: Kovács Imre polgármester
Tel: (32) 556-020

Szerkesztőbizottság: Bódiné Fenyvesi Mónika,
Brunda József, Kovács Krisztián, Lelovics
Tamás, Nagy András Róbertné, Végh Imre,
Végh József László

Email: ludanyhalaszihirmondo@gmail.com
Honlap: www.ludanyhalaszi.hu/hirmondo

X. Ludányhalászi FALUNAP 2016.06.04.

Műsorszámok:

**17.00 Bénai citerások
műsora**

**17.30 Havanna Táncstúdió
fellépése**

**18.00 AMAZINX TEAM
Kötélugró Show**

**18.30 A szécsényi Palóc
Néptáncgyűttes műsora,
kísér a FOLT Zenekar**

**20.30 AMAZINX TEAM
Flatland BMX és
Break Tánc bemutató**

Egyéb program:

**8.30-tól Horgászverseny
az Öreg tavon, nevezés a
helyszínen 6.30-7.00-ig**

**9.30 Kispályás
labdarúgó bajnokság**

**14.00 Horgászverseny
és kispályás labdarúgás
eredményhirdetése**

**15.00 Timi Tanya lovas
bemutatója**

**15.30 A helyi Általános
Iskola diákjainak fellépése**

16.00 Kutyas-bemutató

19.30 Tombola

23.50 Buli kifulladásig

SZTÁRFELLÉPŐK:

21.00

BON-BON

23.00

DANKÓ SZILVIA

